

In de Journal de Gand van 12 april 1817 lezen we: "We hebben reeds gesproken over het plan, waarbij een brug zal gebouwd worden, die de Visserij met de Brusselse Poort zal verbinden. De brug, getekend door architect Debroe zal een lengte hebben van 174 voet. Ze zal gebouwd worden door een vereniging van actionairs, die een tolrecht zullen ontvangen gedurende een aantal jaren". Als we het plan van Gent van 1825 bekijken, zien we, dat de wijk Visserij enkel bereikbaar was langs de Pasbrug.

Enkele jaren later, op 25 mei 1820 lezen we in de Journal de Gand: "Het publiek weet, dat men sedert lang werkt aan de bouw van een brug die de Brusselse Poort met de mooie wandeling van de Visserij zal verbinden en waardoor het niet meer nodig zal zijn de ganse stad te doorkruisen om van de Brusselse steenweg de Antwerpse steenweg te bereiken. De brughoofden zijn klaar en de burgemeester Ph. Piers de Raveschoot heeft verleden dinsdag de eerste steen boven het waterpeil gelegd." De brug kreeg de naam Willemsbrug.

In de gemeenteraad van 14 maart 1832 kwam de Willemsbrug ter sprake. Sedert lang klagen de bewoners van de Visserij over het bruggeld, dat ze moeten betalen. Het verslag noemt het "odieux". Het bruggeld belemmert de handel en is een groot nadeel voor de eigenaars uit die wijk, voor wie de brug onmisbaar is. In dit deel van de stad heeft de handel in steenkool een grote uitbreiding genomen; een groot aantal werklieden, wonende in de Brusselse straat, St. Lievensstraat en aanpalende straten moeten dagelijks bruggeld van hun karig loon. Dit wekt ontevredenheid en is oorzaak van talrijke moeilijkheden. Ook voor de bedienden van de octrooirechten is het noodzakelijk, dat ze vrije toegang hebben op de brug; hiervoor betaalt het bestuur jaarlijks een vergoeding van 200 gulden, maar de pachter van het bruggeld kan naar willekeur deze oplossing niet verder aanvaarden. Na bespreking met het centraal bestuur - de staat is nu eigenaar van de brug - wordt besloten, dat de stad Gent de brug zal kopen voor een bedrag van 10000 gulden, te betalen in tien jaarlijkse afbetalingen van 1000 gulden, vermeerderd met de interest aan 4 %. De eerste betaling moest geschieden op 1 juni 1833. Het bruggeld werd afgeschaft op 1 juni 1832. Begin 1834 had de stad Gent echter nog niets betaald; het centraal bestuur dreigde een aanvullende interest te eisen, waarop de stad onmiddellijk een eerste afbetaling deed van 2962 F.

De Willemsbrug was de enige brug te Gent, waarvoor een tolgeld werd geëist.